

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 38

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 16 ianuarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 700 din 27 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 5 și art. 6 alin. (1) din Codul penal	2-5
	Decizia nr. 702 din 27 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală	5-7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
16.	— Decizie privind eliberarea domnului Mihai Șova din funcția publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Interne	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 700**

din 27 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 5 și art. 6 alin. (1) din Codul penal

Petre Lăzăroiu	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 6 din Codul penal, excepție ridicată de Ion Mihai în Dosarul nr. 5.735/225/2014 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 657D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul în Dosarul nr. 730D/2014 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 5 și art. 6 alin. (1) din Codul penal, în Dosarul nr. 797D/2014 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 și în Dosarul nr. 798D/2014 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 187/2012, excepție ridicată de Călin Iulian Costel, Ștefan Patriche și Ion Lucian Țîntaru în dosarele nr. 1.397/93/2014, nr. 712/121/2014 și nr. 17.796/4/2014 ale Tribunalului Ilfov — Secția penală, Tribunalului Galați — Secția penală și Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

7. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 730D/2014, nr. 797D/2014 și nr. 798D/2014 la Dosarul nr. 657D/2014, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 23 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.753/225/2014, **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 6 din Codul penal.

10. Prin Sentința nr. 432 din 15 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.397/93/2014, **Tribunalul Ilfov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 5 și art. 6 alin. (1) din Codul penal.**

11. Prin Sentința penală nr. 491 din 7 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 712/121/2014, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.**

12. Prin Încheierea din 30 iulie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 17.796/4/2014, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.**

13. Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Ion Mihai, Călin Iulian Costel, Ștefan Patriche și Ion Lucian Țîntaru cu ocazia soluționării unor contestații la executare și a unor cereri referitoare la intervenirea unei legi penale noi, mai favorabile.

14. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii susțin că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece conduc la o aplicare diferită a legii penale în cazul unor inculpați cu situații procesuale similare. O consecință a supremației Legii fundamentale constă în obligația autorităților statului, inclusiv a instanțelor judecătorești, de a aplica, în raport cu circumstanțele cauzei, principiile și normele constituționale. Or, principiul fundamental al legii penale mai favorabile implică prin însăși natura sa atât aplicarea obligatorie a legii penale mai favorabile, cât și aplicarea facultativă a acesteia. De asemenea, principalul criteriu de identificare a normelor mai favorabile îl reprezintă restrângerea exercitării unui drept fundamental, sens în care este întotdeauna mai favorabilă norma juridică prin care realizează cea mai mică restrângere a exercitării lui.

15. Așa fiind, se arată că regimul juridic cel mai avantajos pentru inculpat cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile este cel prevăzut de art. 14 și art. 15 din Codul penal din 1969, motiv pentru care legea penală mai favorabilă ar trebui aplicată și atunci când maximul special al pedepsei prevăzut de noua lege coincide cu pedeapsa aplicată ori atunci când pedeapsa aplicată este mai redusă decât maximul special al legii noi.

16. De asemenea, prevederile contestate creează discriminări prin aplicarea diferită a legii penale mai favorabile pentru aceleași fapte, după cum față de acestea a intervenit sau nu o hotărâre de condamnare definitivă.

17. **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin** opinează că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 afectează prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), întrucât nu consacră un tratament juridic egal pentru aceleași situații sau pentru situații

similare. Astfel, legiuitorul a creat o situație de discriminare între condamnații care executau pedepse până la data de 1 februarie 2014 și cărora li se putea aplica facultativ legea penală mai favorabilă și condamnații care urmează să execute pedepse definitiv aplicate după data de 1 februarie 2014, cărora nu li se mai poate aplica facultativ legea penală mai favorabilă. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Codul penal, instanța opinează că, în măsura în care permit combinarea dispozițiilor mai favorabile din legile penale succesive, sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 61 alin. (1) și art. 1 alin. (4).

18. **Tribunalul Ilfov — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

19. **Tribunalul Galați — Secția penală** nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

20. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

21. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

22. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

23. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

25. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, precum și dispozițiile art. 5 și art. 6 din Codul penal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009. Cu toate acestea, Curtea constată că întreaga critică de neconstituționalitate are în vedere, pe lângă art. 4 din Legea 187/2012 și art. 5 din Codul penal, numai alin. (1) al art. 6 din Codul penal care nu mai permite aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile, dispoziții care, de altfel, au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost invocată excepția. Drept urmare, obiectul excepției urmează a fi restrâns cu privire la art. 6 din Codul penal numai la alin. (1). Textele legale criticate au următorul conținut:

— Art. 4 din Legea nr. 187/2012: „*Pedeapsa aplicată pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, care nu depășește maximul special prevăzut de Codul penal, nu poate fi redusă în urma intrării în vigoare a acestei legi.*”;

— Art. 5 din Codul penal: „(1) *În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei a intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.*

(2) *Dispozițiile alin. (1) se aplică și actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituționale, precum și ordonanțelor de urgență aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori respinse, dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile.*”;

— Art. 6 alin. (1) din Codul penal: „(1) *Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea*

completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim.”

26. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la supremația Legii fundamentale, art. 15 alin. (2) referitor la retroactivitatea legii penale mai favorabile, art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi*, art. 20 alin. (2) referitor la neconcordanțele dintre tratatele internaționale privind drepturile omului și legile interne și la prioritatea celor mai favorabile și art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 7 referitor la *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 6 august 2014; Decizia nr. 385 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 31 iulie 2014, și Decizia nr. 437 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 4 august 2014, Curtea Constituțională a statuat că aceste dispoziții nu contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) și ale art. 16.

28. Curtea a reținut existența anumitor deosebiri între aplicarea retroactivă a legii penale mai favorabile în cazul când legea nouă intervine înainte de judecarea definitivă a cauzei și aplicarea aceluiași principiu în situația în care legea nouă intervine după ce hotărârea de condamnare a rămas definitivă. Totodată, Curtea a reținut că în cazul unei succesiuni de legi, în cursul procesului penal, anterior rămânerei definitive a hotărârii, instanța trebuie să opereze, în concret, o stabilire a sancțiunii în raport cu limitele de pedeapsă prevăzute de fiecare dintre aceste legi și să aplice aceste criterii în limitele legii identificate ca fiind mai favorabile, luând în considerare și analizând faptele și situația particulară a fiecărui caz în parte (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 101 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 22 mai 2013). Referitor la pedepsele definitive, prin aplicarea legii penale mai favorabile, legiuitorul nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, ci numai să înlăture de la executare acea parte din sancțiune care excedează maximului prevăzut de legea nouă, respectiv acea sancțiune mai grea care nu mai este prevăzută de legea nouă (a se vedea Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 349 din 13 mai 2014).

29. De asemenea, Curtea a reținut existența anumitor diferențe și în ceea ce privește aplicarea retroactivă a legii noi, care intervine după ce hotărârea de condamnare a rămas definitivă. Spre deosebire de situațiile tranzitorii propriu-zise, numărul criteriilor folosite pentru determinarea caracterului mai favorabil al legii noi, în cazul pedepselor definitiv aplicate, este mai mic, ele reducându-se la limitele de pedeapsă prevăzute în cele două legi și la cauzele legale de modificare a acestor limite. Astfel, Curtea a apreciat că legea nouă poate să prevadă o pedeapsă mai ușoară, dar sancțiunea aplicată fie să depășească maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fie să nu depășească acest maxim. Dacă în primul caz se ajunge la executarea unei sancțiuni care nu are corespondent în legea penală în vigoare, acest raționament nu mai subzistă în cea de-a doua ipoteză. Curtea a statuat că în cea de-a doua ipoteză este vorba despre punerea în balanță a dreptului unei persoane condamnate, descris mai sus, și alte drepturi sau valori constituționale care pot contracara parțial sau complet acest drept. Astfel, legiuitorul, având sarcina de a echilibra intensitatea încălcării drepturilor fundamentale ale

persoanei condamnate și valorile care justifică această încălcare, a eliminat aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile din Codul penal.

30. Având în vedere cele statuate în jurisprudența proprie, dar și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene referitor la principiul autorității de lucru judecat, Curtea a constatat că legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fără ca în acest mod să fie încălcat art. 15 alin. (2) din Constituție.

31. Referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, Curtea, cu aceleași prilejuri, a observat că analiza situației supuse controlului de constituționalitate pornește de la ipoteza că ambele categorii de persoane între care se realizează comparația de către autorul excepției sunt persoane condamnate definitiv, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică. Curtea a constatat însă că diferența rezidă în aceea că, în cazul primei categorii, sancțiunile aplicate depășesc maximul special al noii reglementări, nemaigăsindu-și corespondent în noua legislație, situându-ne astfel în ipoteza aplicării obligatorii a legii penale mai favorabile reglementate atât de art. 14 din Codul penal din 1969, cât și de art. 6 din Codul penal, pe când în cazul celei de-a doua categorii, în care se găsește și autorul excepției, sancțiunile aplicate acestuia nu depășesc maximul special cuprins în noua reglementare, ceea ce ar fi putut atrage aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive doar sub imperiul art. 15 din Codul penal din 1969, reglementare nepreluată însă în Codul penal. Curtea a observat că analiza realizată din această perspectivă duce la concluzia că cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, astfel încât aplicarea noii reglementări doar persoanelor a căror sancțiune aplicată depășește maximul special prevăzut de legea nouă nu poate duce la o înfrângere a principiului egalității.

32. În ceea ce privește pretinsa discriminare între persoanele care au săvârșit faptele sub imperiul legii vechi și au fost condamnate sub imperiul acestei legi și cele care, săvârșind faptele în aceleași condiții, nu au fost condamnate, urmând a li se aplica noile dispoziții, Curtea a constatat că aceste persoane nu se regăsesc în situații identice (unele persoane au fost condamnate definitiv înainte de apariția noii legi, altele se aflau în curs de judecată la aceea dată), astfel că tratamentul juridic diferențiat este justificat și nu se poate vorbi despre existența unei discriminări.

33. Distinct de cele reținute în deciziile anterior menționate, Curtea observă că prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura

în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile. De asemenea, prin Decizia nr. 1 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 13 mai 2014, Înalta Curte de Casație și Justiție, cu ocazia pronunțării unei hotărâri prealabile, a apreciat că rațiunea art. 6 din noul Cod penal nu este aceea de a aplica tratamentul cel mai favorabil privitor la fiecare dintre instituțiile autonome, ci doar aceea de a nu permite ca persoanele definitiv judecate să suporte un tratament sancționator mai greu decât cel permis, în abstract, de legea nouă. Așa fiind, Curtea observă că, indiferent dacă este vorba de aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei sau după judecarea definitivă a acesteia, aplicarea legii penale mai favorabile nu se realizează pe instituții autonome.

34. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, Curtea a reținut că acestea trebuie privite în coroborare cu cele ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 379 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 7 august 2014, a observat că cele statuate referitor la dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 se aplică *mutatis mutandis* și dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal.

35. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Codul penal, Curtea reține că acestea se referă la aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei. Totodată, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în Dosarul nr. 1.397/93/2014 al Tribunalului Ilfov — Secția penală, cu ocazia soluționării unei contestații la executare. Având în vedere dispozițiile art. 5 din Codul penal raportate la obiectul cauzei în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei în sensul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”. Or, „legătura cu soluționarea cauzei” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Mihai în Dosarul nr. 5.735/225/2014 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin, de Călin Iulian Costel în Dosarul nr. 1.397/93/2014 al Tribunalului Ilfov — Secția penală, de Ștefan Patriche în Dosarul nr. 712/121/2014 al Tribunalului Galați — Secția penală și de Ion Lucian Țîntaru în Dosarul nr. 17.796/4/2014 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală și constată că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și ale art. 6 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Codul penal, excepție ridicată de Călin Iulian Costel în Dosarul nr. 1.397/93/2014 al Tribunalului Ilfov — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin, Tribunalului Ilfov — Secția penală, Tribunalului Galați — Secția penală și Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 noiembrie 2014.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 702 din 27 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală

Petre Lăzăroiu	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitru Cojocar în Dosarul nr. 3.922/306/2014 al Tribunalului Sibiu — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 709D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Magistratul asistent referă asupra faptului că partea Dan Petru Turcu a fost citată la singura adresă cunoscută, respectiv din Canada, și că citația s-a întors cu mențiunea că în urma notificării persoana în cauză nu s-a prezentat pentru a-și ridica corespondența.

3. Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care apreciază că procedura de citare a fost legal îndeplinită.

4. Curtea constată că procedura de citare a fost legal îndeplinită.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că obiect al excepției îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală. Deși aceste prevederi au mai fost supuse controlului Curții, de această dată se pune în discuție conformitatea lor cu Constituția din perspectiva caracterului nepublic al procedurii, întrucât judecătorul se pronunță în camera de consiliu. În ceea ce privește procedurile prealabile judecătii propriu-zise, cum sunt instrucția penală, cercetarea penală ori urmărirea penală specifică sistemului nostru național, Curtea Europeană a Drepturilor Omului le consideră un tot unitar, apreciind că și acestor proceduri prealabile le sunt, în

principiu, incidente garanțiile referitoare la dreptul la un proces echitabil, publicitatea ședințelor de judecată constituind o astfel de garanție. Incidența, aplicabilitatea acestor garanții în aceste proceduri este determinată de criteriul potrivit căruia, în absența lor, judecata ar fi grav prejudiciată. În principiu, arată reprezentantul Ministerului Public, ar trebui să verifice dacă neaplicarea caracterului public al ședinței/procedurii prejudiciază grav interesele părților, dar, având în vedere jurisprudența anterioară a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 599 din 21 octombrie 2014*) și nr. 641 din 11 noiembrie 2014**), nepublicate până în acest moment, prin care s-a decis că sunt neconstituționale dispozițiile art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală în măsura în care nu prevăd contradictorialitatea și oralitatea, apreciază că nu mai este necesar să facă o verificare a măsurii în care neaplicarea caracterului public ar prejudicia grav interesele părților, întrucât acest aspect a fost tranșat prin deciziile mai sus menționate. Așa fiind, reprezentantul Ministerului Public apreciază că și garanția/condiția publicității ședinței de judecată sau a procedurii ar trebui să fie avută în vedere în materia plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată dispuse de procuror, motiv pentru care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea nr. 7/CP din 25 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.922/306/2014, **Tribunalul Sibiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Dumitru Cojocar într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva soluției de neurmărire/netrimitere în judecată dispuse de procuror.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece nu permit dreptul la o ședință publică, instituind o justiție secretă și netransparentă.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 599 din 21 octombrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014.

**) Decizia Curții Constituționale nr. 641 din 11 noiembrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014.

8. **Tribunalul Sibiu — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin instituirea unei proceduri de soluționare a plângerii contra soluțiilor de netrimitere în judecată, în camera de consiliu, nu se aduce atingere drepturilor procesuale ale părților. În această procedură, soluționarea cauzei se face prin susțineri scrise și contradictorii ale părților, ceea ce se circumscrie dispozițiilor constituționale și asigură o judecată publică și transparentă.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale, deoarece judecătorul de cameră preliminară nu este investit cu o cauză în care trebuie să se pronunțe asupra vinovăției sau nevinovăției unei persoane, ci cu o plângere formulată împotriva actelor procurorului referitoare la soluția de clasare sau renunțare la urmărirea penală. Împrejurarea că această procedură nu este publică, nu este de natură a aduce atingere drepturilor procesuale ale procurorului sau ale părților, acestea având posibilitatea să depună note scrise cu privire la admisibilitatea plângerii, iar în ce îl privește pe inculpat, acesta poate formula cereri și ridica excepții și cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale.

11. Prin urmare, față de faptul că în cazul acestei proceduri nu se pune în discuție o acuzație penală împotriva unei persoane trimise în judecată, în sensul consacrat de Convenție, Avocatul Poporului apreciază că în speță nu este încălcat dreptul la un proces public.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (5) cu denumirea marginală *Soluționarea plângerii de către judecătorul de cameră preliminară, care au următorul conținut: „(5) Judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților.”*

15. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 11 referitor la *Dreptul internațional și dreptul intern* și art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 referitor la principiul publicității procesului din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiect al controlului numai din perspectiva soluției legislative potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii „fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților”, iar prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, s-a statuat că aceasta este neconstituțională, deoarece contravine dreptului la un proces echitabil în componentele sale referitoare la contradictorialitate și oralitate, întrucât atât plângerea petentului, cât și notele scrise ale procurorului și ale intimaților sunt susceptibile de a influența soluția privind litigiul ce face obiectul acelei proceduri, determinată cu privire la

confirmarea/infirmarya stingerii acțiunii penale. Drept urmare, procedura referitoare la soluționare plângerii formulate împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată dispuse de procuror, va fi guvernată de principiile oralității și contradictorialității, sens în care toate persoanele interesate vor fi citate în vederea susținerii apărărilor în fața judecătorului de cameră preliminară.

17. Curtea constată că, în prezenta cauză, autorul excepției critică, de această dată, dispozițiile legale criticate cu privire la soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „în camera de consiliu”, întrucât în acest mod se realizează un act de justiție secretă și netransparentă.

18. Cu privire la această critică, Curtea constată că argumentele autorului excepției nu pot fi primite, deoarece o astfel de procedură este de esență judecătorului de cameră preliminară. Astfel, potrivit art. 54 din Codul de procedură penală, acesta, pe lângă competența de a soluționa plângerile împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată și de a verifica legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor procesuale de către organele de urmărire penală, verifică legalitatea trimiterii în judecată dispuse de procuror și soluționează și alte situații expres prevăzute de lege. Judecătorul de cameră preliminară are competențe care se circumscriu unei faze preliminare fazei de judecată, în așa fel încât să fie înlăturată orice posibilitate ca dosarele incorect întocmite să ajungă în fața judecătorului de fond. Prin urmare, această instituție novatoare are drept finalitate înlăturarea duratei excesive a procedurilor în faza de judecată. Așa fiind, ținând seama de obiectul controlului exercitat de judecătorul de cameră preliminară în cadrul acestei proceduri, este evident că acesta nu are caracterul unei judecăți de fond, ci al unui incident în administrarea justiției, inerent bunei funcționări a sistemului judiciar.

19. Publicitatea, ca principiu al ședinței de judecată, constă în posibilitatea pe care o are orice persoană de a asista la desfășurarea judecății, constituind deopotrivă un mijloc de a prezerva încrederea opiniei publice în instanțele judecătorești.

20. Consacrarea sa este asigurată de dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale potrivit căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod public a cauzei sale de către o instanță care va hotărî, între altele, asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat importanța acestui principiu procesual, statuând că publicitatea procedurilor organelor judiciare la care se referă art. 6 paragraful 1 are ca scop protejarea justițiabililor împotriva unei „justiții secrete” și vizează **dezbaterea propriu-zise ale procesului** (Hotărârea din 26 septembrie 1995, pronunțată în Cauza *Diennet împotriva Franței*, paragraful 33). Cu toate acestea, dreptul la o ședință publică nu este absolut, motiv pentru care nu s-ar putea susține că și în situația în care, după judecarea în fond, instanța de apel investită cu plenitudinea de jurisdicție ar fi ținută întotdeauna de o audiență publică, independent de natura problemelor asupra cărora ea ar statua (Hotărârea din 29 octombrie 1991, pronunțată în Cauza *Jan Lke Andersson împotriva Suediei*, paragraful 27, și Hotărârea din 27 martie 1998, pronunțată în Cauza *K.D.B. împotriva Olandei*, paragraful 39). Or, în prezenta cauză supusă controlului Curții Constituționale **nu poate fi pusă în discuție existența acuzației în materie penală**, întrucât ceea ce analizează judecătorul de cameră preliminară este legalitatea unei soluții prin care a fost stinsă acțiunea penală. În ceea ce privește faza prealabilă a procesului (ancheta, instrumentarea cazului), Curtea europeană a considerat procedurile penale ca un întreg și, în consecință, anumite condiții impuse de art. 6, precum termenul rezonabil sau dreptul la apărare, pot fi, de asemenea, relevante la acest stadiu al procedurii, în măsura în care echitatea procesului poate fi grav încălcată prin nerespectarea inițială a acestor condiții impuse (Hotărârea din 24 noiembrie 1993, pronunțată în Cauza *Imbrioscia împotriva Elveției*, paragraful 36). Cu toate acestea, modul în care se aplică aceste garanții în cursul anchetei preliminare depinde de

caracteristicile procedurii și de circumstanțele cauzei, iar dacă judecătorul de instrucție nu trebuie să se pronunțe cu privire la temeinicia unei „acuzății în materie penală”, atunci este posibil ca anumite garanții procedurale prevăzute de art. 6 paragraful 1, cum ar fi publicitatea ședinței, să nu se aplice (Hotărârea din 8 februarie 1996, pronunțată în Cauza *John Murray împotriva Marii Britanii*, paragraful 62, și Hotărârea din 6 ianuarie 2010 pronunțată în Cauza *Vera Fernández-Huidobro împotriva Spaniei*, paragrafele 108—114).

21. De asemenea, faptul că verificările prevăzute de art. 341 din Codul de procedură penală se realizează în camera de consiliu este în deplină concordanță cu prevederile art. 127 din Legea fundamentală, potrivit căreia „*Sedințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege*”, și nu aduce

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

atingere, în niciun mod, dispozițiilor constituționale invocate. Aceasta cu atât mai mult cu cât potrivit argumentelor dezvoltate în Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, Curtea Constituțională a cenzurat absența contradictorialității și oralității procedurii instituite în fața judecătorului de camera preliminară, în cazul competenței sale de a soluționa plângerile împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată. În concluzie, nu pot fi identificate niciun fel de motive care să conducă la concluzia că, în măsura în care părțile, subiecții procesuali principali și procurorul beneficiază de dreptul de a fi prezenți în fața judecătorului de cameră preliminară și de a-și susține oral interesele, absența publicului din sala de judecată este de natură a afecta dreptul la un proces echitabil.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dumitru Cojocar în Dosarul nr. 3.922/306/2014 al Tribunalului Sibiu — Secția penală și constată că dispozițiile art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Sibiu — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 noiembrie 2014.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea domnului Mihai Șova din funcția publică
corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici,
de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Interne**

Având în vedere adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 6.504 din 15 ianuarie 2015, înregistrată la Cabinetul Primului-Ministru sub nr. 5/211 din 16 ianuarie 2015,

în temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 99 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mihai Șova se eliberează din funcția publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Interne.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 16 ianuarie 2015.
Nr. 16.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

